

El valor de la paraula | Ester Busquets i Alibés .....

Dies enrere recordàvem que la societat actual té tendència a excloure el silenci de la vida, i enmig de tant soroll no ens veiem obligats a examinar-nos, per veure qui som i què fem, i analitzar el que els altres i Déu esperen de la nostra vida. El soroll ofega la interioritat mentre que el silenci la potencia i la realça. El soroll distreu mentre que el silenci concentra. La vida espiritual se sustenta en el silenci, però no s'esgota en el silenci, també hi ha la paraula, la pregària, l'acció compromesa...

En aquest context d'evasió del silenci la paraula humana queda diluïda enmig de tanta cridòria. El soroll no només bandeja el silenci, sinó també la comunicació amb les persones del nostre entorn. Mentre mirem la televisió, escoltem la ràdio, anem al cinema o naveguem per Internet, per exemple, disminueix la necessitat de parlar i estar amb els altres. D'aquí que s'afirmi que el consum generalitzat de productes audiovisuals o radiofònics, o l'ús habitual de les noves tecnologies tenen el poder de modificar les relacions humanes.

La persona és, com deia el savi grec Aristòtil, l'animal que té logos, que, en sentit estricte, significa dues coses: l'ésser capaç de forjar pensaments i de comunicar-se amb paraules. La paraula ens caracteritza i ens fa diferents, és la manera que tenim de comunicar-nos amb els altres, d'expressar qui som, què pensem, què sentim, què creiem i amb qui creiem... però

aquesta comunicació, que és expressió de la pròpia persona, necessita, si vol ser una comunicació cordial i profunda, una ambient reposat, allunyat del soroll i de la cridòria.

També podem caure en la superficialitat o lo mediocritat de la paraula. Des dels savis de l'Antic Testament fins als místics castellans del segle d'Or (en especial, Santa Teresa d'Àvila), passant per tants pensadors i pares del desert, s'ha dit que un dels defectes bàsics de la persona és la incontinença verbal, la llengua desbocada, la incapacitat de controlar les paraules. En el Nou Testament Jesús encarna el model de perfecció en l'ús de la paraula, perquè troba en cada moment les paraules que alliberen, o les paraules que curen, o bé les que ajuden i conforten... Emmirallant-nos, doncs, en el Fill de Déu descobrim que el bon ús de la paraula exigeix l'esforç constant i pacient de polir l'esperit i la sensibilitat.

Si dies passats parlàvem de redescobrir el sentit del silenci també cal redescobrir el sentit i l'ús pertinent de la paraula. La paraula autèntica i meditada és un dels mitjans més òptims de comunicació amb els altres i la divinitat. Déu també es manifesta a través de la paraula, una paraula que per la seva autenticitat omple de goig el cor i l'esperit de tots els qui l'escolten amb atenció, l'acullen amb amor i la segueixen amb fidelitat.

Interior del temple en construcció de la Sagrada Família. Foto: Paré, fotògraf

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

Llibres | Dos autors i dos temes.....

La col·lecció Biblioteca Litúrgica del Centre de Pastoral Litúrgica s'ha vist enriquida recentment amb dues obres de reflexió teològica –núm. 31 i 32– dedicades, respectivament, als temes de Catecumenat i Eucaristia i elaborades pensant en la situació en què ara ens trobem.

El llibre d'Henri Bourgeois (Roanne 1937 – Lió 2001) porta per títol Teologia catecumenal. L'autor coneix bé la matèria que tracta perquè havia estat delegat diocesà del Catecumenat i degà de la Facultat de Teologia de Lió. El llibre consta de 336 pàg. format 16x22,50.

Jaume Fontbona (Arenys de Munt 1958) és professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i participa activament en la pastoral de base, en particular amb la dels ambients juvenils i obrers. El seu llibre porta per títol La Cena del Señor, misterio de comunió. 284 pàg. i mateix format que l'anterior.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Un temple en construcció .....

L'any 1882 es va posar la primera pedra del temple de la Sagrada Família de Barcelona. L'autor d'aquell primer projecte era l'arquitecte Francisco de Paula del Villar (Múrcia 1828 – Barcelona 1903). Al cap d'un any el succeí Antoni Gaudí (Reus 1852 – Barcelona 1926) que acabà donant-li el seu toc característic. Després de cent vint-i-sis anys de treballar-hi i de passar per moltes vicissituds encara resta imprecisa la seva data d'acabament.

En aquests moments les obres avancen a bon ritme i alçant els ulls vers el sostre de la nau central es poden fer fotos com la que veieu aquí reproduïda. No sempre s'ha dut aquest ritme. Des del 1935 al

1952 només s'hi feren treballs de conservació. Sovint els ingressos eren insuficients atesa la magnitud de l'obra. I tampoc hi havia l'actual afluença massiva de visitants que són la principal font de finançament de les obres. Polèmiques a part –que no és aquest el lloc de parlar-ne–, cal tenir present que és un espai que exerceix les funcions pròpies dels llocs de culte com a parròquia. Visitat amb calma i destriant el simbolisme de cadascun dels detalls, podrà agradar més o menys, s'hi podrà estar d'acord o discrepar-ne, però pel seu contingut doctrinal i la seva realització plàstica, és fruit d'unes intuïcions i originalitat que en fan una obra singular de fe cristiana esculpida en pedra.

Diumenge XI de durant l'any | Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode (19,2-6a)

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinai, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meva. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada».

Salm responsorial (Salm 99)

Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (5,6-11)

Germans, quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que

ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (9,36-10,8)

En aquell temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se n'apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors». Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són, primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, el cobrador d'impostos, Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, Simó, el zelota, i Judes, l'Isariot, que el va traïr. Jesús envià aquests dotze tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-ho també sense pagar».

Jesús cridà els seus dotze deixebles i els envià

Jornada missionera

Sant Quirze Safaja.- El passat dia 24 de maig la parròquia de Sant Quirze Safaja va viure una bonica jornada de caliu i sentor missionera.

Una quarantena de persones desplaçades de Madrid, membres i col·laboradors de la Societat de Missions Africanes, acompanyades de familiars de l'homenatjat, vingueren a Sant Quirze a retre un homenatge a Mn. Bartomeu Sarrà i Rosàs, primer missioner català i espanyol de l'esmentada Societat de missions, que enguany celebra els 150 anys de la seva fundació a Lió, de França.

Mn. Bartomeu, nat el 1838 i mort el 1912 a l'esmentat mas Sarrà de Sant Quirze Safaja, el 1959 deixà el seminari de Vic, enardit per la campanya en recerca de missioners per a la novella fundació que feia el missioner Papetard i el seguí a Lió, ciutat on fou ordenat sacerdot el 1861.

Ja missioner, li foren confiades diferents tasques de responsabilitat com anar a Cuba per a recaptar missioners i ajuda econòmica per les missions d'Àfrica, fou enviat a Dahomey, regne africà del Golf de Guinea, vers Benin, d'on retornà mes tard amb 12 nens africans comprats al mercat d'esclaus. Amb ells i altres que li enviaren d'allà va fundar per a educar-los un col·legi a Puerto Real de Cadis, que dirigí molt temps. Tingué altres tasques importants a la Societat com dirigir una residència a Niça on reposaven i es formaven missioners vinguts de l'Àfrica.

Estigué actiu fins el 1899 quan, a 62 anys, retornà a Catalunya i serví com a ajudant a Santa Anna de Barcelona

i residí temporades al mas on morí i fou enterrat al cementiri de Sant Quirze el 9 de novembre de 1812.

El dia 24, els visitants de la Societat de Missions Africanes, amb seu a Madrid, visitaren el mas Sarrà i al captard a la parroquial de Sant Quirze quatre missioners, un galleg, un basc, un de Castella i un aragonès, concelebraren amb el rector de la parròquia, Mn. A. Pladevall, la missa parroquial anticipada. Després un d'ells feu una explicació als assistents sobre la tasca moderna que fan a les missions i es descobrí una làpida al baptisteri on fou batejat Mn. Bartomeu, l'1 de juliol de 1839.

A la sortida del temple hi hagué un refresc i trobada amb els del poble, molt cordial i emotiva, que s'allargà fins fer-se fosc i deixà a tots un càlid sentiment d'amistat i germanor.

Visita del bisbe Màrius Busquets

Sant Joan de les Abadesses.- A principis del mes de maig féu estada en aquesta vila el bisbe de la prelatu de Chuquibamba (Perú), Mons. Màrius Busquets, nascut a Viloví d'Onyar (Girona) l'any 1935. Féu aquesta visita perquè en la comunitat vedruna de Sant Joan hi resideix la seva germana Roser. Aprofità la seva presència en aquests verals per a visitar el santuari de Núria i les poblacions veïnes de Camprodon, Llanars i Beget, tot admirant-ne i elogiant la cèlebre Majestat. També es desplaçà a Vic on s'entrevistà amb el bisbe Romà, visità la Catedral i després contemplà les joies artístiques del Museu Episcopal.

A Sant Joan, a més de mantenir una reunió amb els responsables de Càritas, un diumenge celebrà la

missa solemne al Monestir i la parròquia, adherint-se a la commemoració dels 50 anys de sacerdocí que celebra enguany el bisbe Màrius, li féu el regal d'un copó daurat que duu gravada una adient inscripció del cenobi santjoani i la data corresponent. Completà la seva visita per aquestes terres unint-se a la celebració de la festa major de sant Eudald, a Ripoll, tot compartint-la amb el bisbe emèrit, Josep M. Guix, i els preveres de l'entorn.

En aquest moment ja torna a ser al Perú, a la prelatu de Chuquibamba (creada l'any 1962, amb 22.151 km², 120.000 habitants i 12 parròquies), al sud del país, tocant a l'oceà Pacífic, amb seu en una ciutat situada a 2.945 metres sobre el nivell del mar.

Agenda litúrgica de la setmana

15 ■ Diumenge XI de durant l'any / Mateu 5,43-48

/A. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament, verge (†1865). Sant Guiu, màrtir (†303). *Lectures:* Èxode 19,2-6a / Salm 99 / Romans 5,6-11 / Mateu 9,36-10,8

Litúrgia de les hores: Setmana III

16 ■ Dilluns. Sant Quirze i Santa Julita, màrtirs (s.IV). *Lectures:* 1Reis 21,1-16 / Salm 5 / Mateu 5,38-42

17 ■ Dimarts. Sant Benvingut, religiós. Sant Ismael (†326). *Lectures:* 1Reis 21,17-29 / Salm 50

18 ■ Dimecres. El Sagrat Cor de Jesús. Santa Edeltrudis, verge (†679). *Lectures:* 2 Reis 2,1.6-14 / Salm 30 / Mateu 6,1-6.16-18

19 ■ Dijous. Sant Romuald, abat (ss X-XI). Sants Gervasi i Protasi, màrtirs (s.II). *Lectures:* Eclesiàstic 48,1-15 / Salm 96 / Mateu 6,7-15

20 ■ Divendres. Sant Silveri, papa (†537). Santa Florentina, verge (s.VI). *Lectures:* 2 Reis 11,1-4.9-18.20 / Salm 131 / Mateu 6,19-23

21 ■ Dissabte. Sant Lluís Gonzaga, religiós (†1591). Sant Ramon de Roda, bisbe (†1126). Sant Raül, bisbe (†866). *Lectures:* 2 Cròniques 24,17-25 / Salm 88 / Mateu 6,24-34,

22 ■ Diumenge XII de durant l'any /A. Sant Paulí de Nola, bisbe (†431). Sant Joan Fisher, bisbe i màrtir (†1535). Sant Tomàs More, laic, màrtir (†1535). *Lectures:* Jeremies 20,10-13 / Salm 68 / Romans 5,12-15 / Mateu 10,26-33

Ja tenim el «medicament» a l'abast de tothom | Delegació de joves.....

El nou medicament que la Delegació de joves posa a l'abast de tothom està tenint una rebuda molt calorosa: amb només quinze dies se n'han repartit més de 3000!

La presentació crida l'atenció a totes les edats i sembla que ningú es pot resistir a obrir-lo, donar un cop d'ull al prospecte i a deixar-se sorprendre per la medicina. Els joves, acostumats a presentacions agradables i divertides, troben enginyós aquest nou «fàrmac» que guarden amb simpatia, més encara si qui els el regala ho fa amb un motiu especial com una data personal, un activitat parroquial, un moment significatiu pel que passa. Els adults saben que a vegades els joves s'atabalen quan senten masses paraules: els sermons ben intencionats dels pares o els grans sembla que els rellisquin. Aquest medicament permet que adults i joves es comuniquin sense cap sermó per entremig. Amb la «broma» del medicament es crea una complicitat entre uns i altres. També els malalts, acostumats a altres medicaments més desagradables, agraeixen aquest remei que, amb una mica de gràcia, els fa adonar de la tendresa de Déu.

No cal dir que el medicament és indicat per a totes les edats: allò que agrada als joves, també fa gràcia als adults. Potser també el preu és una de les claus de la ràpida difusió de la medicina: per només un euro, fins i tot en temps de crisi està a l'abast de totes les butxaques! Un preu que permet administrar la medicina a tot un grup: la família, els grups de confirmació, de comunió,

de catequistes, en una trobada, un consell parroquial... i fins on la imaginació i esperit evangelitzador ens porti.

Val a dir que el medicament està fent els seus efectes benèfics a tots els bisbats de Catalunya. Al nostre, el podeu trobar: A Igualada: Despatx interparroquial, Passeig Verdaguer, 65. Tel. 93 805 08 13. A Manresa: Despatx interparroquial, C/ Era del Firmat, 1-3 Tel. 93 875 32 03. A Vic: Llibreria diocesana, Seminari, Ronda Camprodon 2, Tel. 93 886 93 49. També a joves@bisbatvic.com.

Pels més despistats, sapiguen que el medicament és un santcris metàl·lic, presentat dins una capsula semblant a la d'un medicament i acompanyat d'un detallat prospecte sobre el seu ús i indicacions.

Any Jubilar a Tarragona.....

El passat dia 24 de maig, els Grups d'Oraçió i Amistat del nostre bisbat van fer la seva habitual excursió mariana de cada any. S'aplegaren cinquanta-dues persones de diferents poblacions que es desplaçaren a Tarragona per tal de rebre la gràcia del Jubileu i visitar el santuari de Loreto. A la missa jubilar de les 11 del matí van coincidir amb altres grups de Barcelona i Tarragona. Després acudiren a l'amfiteatre on es van llegir les actes del martiri i, a continuació, van dinar al Seminari. Visitades les dues capelles que també entren en la ruta jubilar (Seminari i Sant Pau), anaren al santuari de Loreto on van ser molt ben acollits, i on resaren Vespres. Tothom va tornar a casa molt content. I, segons paraules de l'arquebisbe, va en augment el nombre de grups que, els caps de setmana, acut a Tarragona.

L'abat i bisbe Oliba | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Aquest any 2008 s'esdevé el mil·lenari de l'elecció del monjo Oliba com a abat del monestir de Ripoll i del de Cuixà. L'abat i, des de l'any 1017, bisbe de Vic, Oliba ha deixat una forta petjada en la nostra història tant eclesial com social. La seva acció en aquells moments de configuració del nostre país amb una cultura cristiana fou d'una importància cabdal.

El llinatge d'Oliba és comtal. Fill del comte Oliba Cabreta, nasqué a la Cerdanya. La seva família és de comtes i bisbes. Fou educat, no per a la vida militar, sinó amb erudició i estima de la cultura i de les ciències. La formació en aquells moments era sempre formació en el coneixement de Déu i del comportament propi del cristià.

Diu un dels seus biògrafs: «Dels disset anys als quaranta-set Oliba viurà trenta anys d'una vida amagada, sense exhibicions, dedicada en bona part al conreu de l'esperit; una vida que no deixa pas endevenir l'home d'acció i de direcció que ha d'ésser en la seva maduresa, però que segurament el prepara.» Foren els anys de consolidació de la persona, de deixar el comtat, de monjo humil a Ripoll, des de l'any 1002, i després abat de Ripoll i Cuixà.

El monestir benedictí de Ripoll en aquell moment era la casa comtal per excel·lència. Fou fundat pel comte Guifre mateix i era el guardià de les despulles mortuòries

dels comtes cerdans. Era un monestir amb una gran potència econòmica, amb innombrables possessions. Però, sobretot, Ripoll era important pel seu aspecte cultural. La casa escollida per a la vida monacal pel jove Oliba era un centre de ciència i d'estudi.

De l'acció de l'abat i bisbe Oliba van néixer la quarta refeta del monestir de Ripoll, actuacions a Cuixà i a la catedral de Vic, el campanar i la cripta, i altres esglésies que va consagrar. També en l'aspecte cultural va donar més força i esplendor als escriptors dels seus monestirs i al de la catedral de Vic. I també apareix com l'home que va lluitar incansablement contra la usurpació dels béns de les esglésies de part dels poderosos d'aquell temps. Fruit d'això, l'any 1025 naixia una «cel·la de santa Maria» a la muntanya de Montserrat, dependent del monestir de Ripoll i que és l'origen de l'actual abadia benedictina de Santa Maria de Montserrat.

En la «Encíclica mortuòria» els monjos de Ripoll i de Cuixà deien d'ell: «Teníem, i l'hem perdut, un bisbe i un abat de benaurada memòria, pare de tota la pàtria, dom Oliba, desitjable de faç i de nom, de qui l'afabilitat i l'afectuosa paternitat de tal manera aglutinaren les nostres ànimes, que més car era que la nostra mateixa vida i, després de Déu, no hi havia cosa que a son efecte ens fos preferida.»

La collita abundant | E.G.T.....

Déu manifestà a Moisés que Israel seria la seva possessió personal, el seu reialme sacerdotal i una nació santa. L'elecció d'Israel era un anunci i una preparació de l'oferta que Jesucrist faria a tota la humanitat de gaudir de l'amistat de Déu.

L'Evangeli ens presenta Jesús apiadant-se de la multitud malmenada i desesperançada. Encara que primer envià els dotze a les ovelles perdudes d'Israel, la seva compassió s'estén a totes les generacions d'arreu del món. Déu ens dona prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Després de Pasqua, el Senyor en-

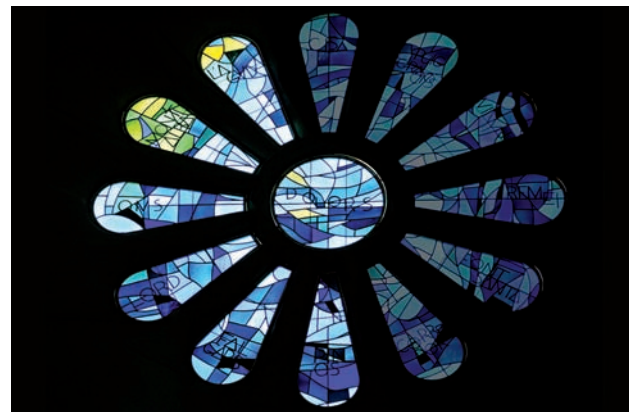
comana als apòstols de convertir tots els pobles.

Avui, submergits com estem en moltes desorientacions, serà bo d'escoltar el ressò de les paraules de Jesús: La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors.»

Els segadors han d'anunciar el Regne de Déu, o sia, la reconciliació amb Déu i la incorporació a un poble que el glorifiqui amb una vida santa.

A més de demanar a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors, convertim-nos i procurem de ser nosaltres mateixos anunciadors generosos de la Bona Nova.

Els vitralls del temple de la Sagrada Família: Elenc dels sants i santuaris dels bisbats de Solsona i Vic | Josep Casals.....

Fotos: Paré, fotògraf

De moment es poden contemplar els dos primers vitralls instal·lats ja en els dos grans finestrals adjacents a la façana de la Passió. Cada finestral és compartit per dos bisbats diferents: Solsona amb Barcelona i Vic amb Girona. La resta de «parelles» seran: Lleida amb Urgell, Tarragona amb Tortosa i País Valencià amb Illes Balears.

En tots aquests finestrals, a la part exterior, hi ha la imatge d'un sant o santa junt amb la decoració d'uns fruits. Al finestral on hi ha el vitrall dedicat als sants i santuaris del bisbat de Solsona (compartit amb Barcelona) s'hi pot contemplar santa Teresa d'Àvila i el fruit de les magranes. En el de Vic (compartit amb Girona), sant Pere Nolasc i el fruit de les taronges.

El sant i els fruits formen un conjunt relacionat amb el que es veu a l'interior del temple. Les columnes i les voltes actualment en construcció seran com un bosc de palmeres inspirat en els textos bíblics d'Ezequiel 47 i Apocalipsi 22, proclamats en les festes de la Dedicació de les esglésies. Del Santuari neix una font que es converteix en riu; a la seva riba creixen arbres que donen fruit cada mes i les seves fulles són remeieres. Els fruits són el símbol dels fruits de l'Esperit Sant

concretats en els sants, tots ells amb el carisma de fundador.

Els vitralls, òbviament, són visibles des de l'interior i l'hora més oportuna és sempre quan el sol els il·lumina de ple i es pot observar la seva bellesa.

El primer d'aquests dos vitralls, en el qual es fa referència als sants i santuaris del bisbat de Solsona, es troba al cantó nord de la façana de la Passió. Al centre de la rosassa gran s'hi pot llegir Dolors, que evoca la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors, de Sants (Barcelona), perquè en el futur claustre perimetral hi haurà un retaule amb aquesta advocació.

A dalt de tot, en la rosassa gran, donant la volta cap a l'esquerra en el sentit contrari de les agulles del rellotge, hi apareixen els noms de Aguda, Montalbà, Oms, Lord, Falgars i Pinós.

En les tres rodones més grans hi llegim Claustre, Miracle i Queralt.

Baixant, es troba la triple filera de rectangles dedicats als sants i santes següents: Els rectangles de dalt, a Climent, Ramon Nonat i Claver; els del centre, a Eudald, Guim i Serni; els de sota, a Corneli, Esteve i Àgata.

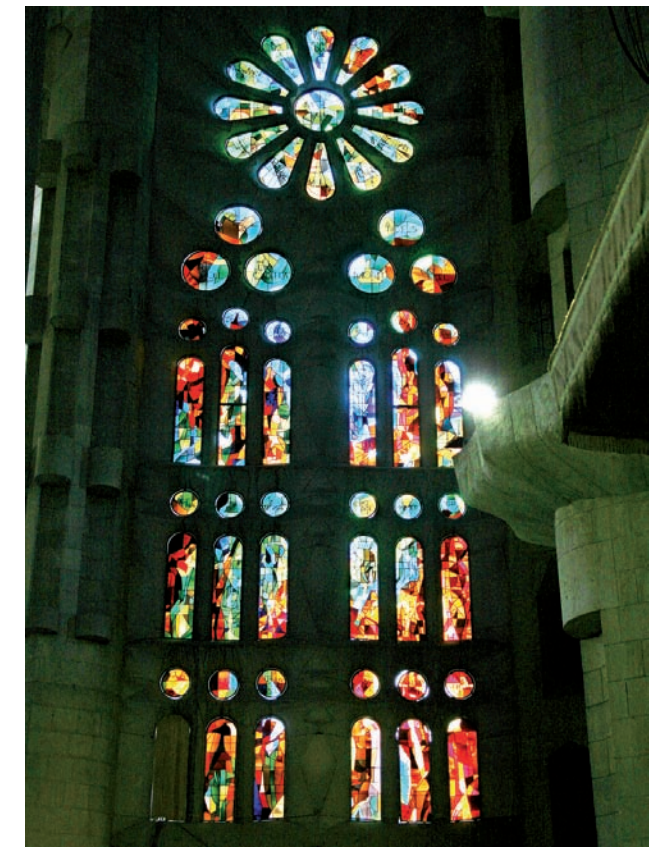
El segon d'aquests vitralls, en el qual es fa referència als sants i santuaris del bisbat de Vic, es troba al cantó sud de la façana de la Passió. Al centre de la rosassa gran s'hi pot llegir Mercè, que evoca la basilica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona, perquè en el futur claustre perimetral hi haurà un retaule amb aquesta advocació.

A dalt de tot, en la rosassa gran, donant la volta cap a l'esquerra en el sentit contrari de les agulles del rellotge, hi apareixen els noms de Montgrony, Cabrera, Far, Bellmunt, Portal i Munts.

En les tres rodones més grans hi llegim Gleva, Ripoll i Juncadella.

Baixant, es troba la triple filera de rectangles dedicats als sants i santes següents: Els rectangles de dalt, a Bernat Calvó, Miquel dels Sants i Pere Almató; els del centre, a Eugènia, Boi i Calamanda; els de sota, a Lluïcia, Quirze i Francesc Coll.

Aquest breu esbós deixa dues qüestions pendent entre altres coses. La primera: reproduir la llista completa dels sants i santuaris que tenen el seu nom en aquests vitralls, com s'ha fet amb els de Solsona i Vic. La segona:

oferir un resum sintètic de cadascun dels sants i santuaris que hi apareixen. Aquest treball, però, ja ha estat elaborat per Mn. Lluís Bonet, rector de la parròquia de la Sagrada Família, i al seu dia podrà estar a l'abast de tothom. En ell es posa de manifest el polièdric mosaic que formen els sants i santuaris del respectiu bisbat.

Afegir encara que el disseny de les formes i colors dels vitralls ha estat dut a terme per Joan Vila Grau i la seva execució a càrrec del taller de Josep Bonet. S'ha aplicat el criteri de referir-se als sants i santuaris fent constar només el nom sense cap figuració del personatge o de l'edifici i, pel que fa a les lletres, s'ha procurat que fossin artístiques i llegibles a la vegada.

Finalment, abans de concloure, dir que de la visió d'aquests vitralls en poden gaudir totes les persones que assisteixen als actes de culte que es fan al temple de la Sagrada Família –que ostenta una doble condició de santuari i parròquia. En substitució de la cripta, on aquests actes s'acostumaven a fer, s'ha habilitat aquest nou espai de forma provisional, amb un dels vitralls a cada banda de l'altar.